

ke gå ud bagefter privat og blive gravide på den helt almindelige måde med en mandlig bekendt.

Jeg tror, det her er et meget stort gråzoneområde, og det er jo også derfor, at det nu viser sig, at det er så svært at trække en eller anden grænse og sige: Nu vil vi lige præcis ikke tilbyde kunstig befrugtning til lesbiske og enlige kvinder.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det er en uhyre relevant problemstilling, og jeg vil sige, at Venstres holdning i hvert fald er helt klar. Hvis en kvinde har nogle sygdomme, som bevirker, at hun ikke kan blive gravid, hvis hun er sammen med en mand, kan hun behandles, og hun har selvfølgelig mulighed for at få samme behandling, hvis hun er lesbisk, eller hvis hun er enlig kvinde.

Men for at få afklaret det her vil jeg egentlig anbefale fru Charlotte Fischer at stille nogle spørgsmål til sundhedsministeren, for det er et svært område og svært at forstå på mange måder. Men altså, Venstres grundholdning er, at har en enlig kvinde eller en lesbisk kvinde en sygdom, som forhindrer, at hun kan blive gravid, har hun mulighed for at få behandling for denne sygdom i det offentlige sundhedsvæsen, men selvfølgelig ikke mulighed for at få kunstig befrugtning i det offentlige sygehusvæsen; det er det, vi er imod. Så jeg tror altså egentlig, at vi skaber nogle problemer, som ikke findes i virkeligheden.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg tror, der er et meget stort gråzoneområde, og jeg vil meget gerne stille spørgsmål og få præciseret, hvordan praksis egentlig er derude. For situationen er jo, at en lesbisk kvinde måske kan få ordnet sine æggeledere osv., gå ud og forsøge at blive gravid med en række mænd på den naturlige måde, som det hedder, og stadig ikke lykkes, og i virkeligheden have lige så meget brug for kunstig befrugtning som kvinden, der lever i et heteroseksuelt parforhold.

Jeg mener, at det viser, hvor kompliceret det i virkeligheden er at lave denne opdeling. Og det er også noget af det, der har fået os i Det Radikale Venstre til at sige: Det er simpelt hen alt for spidsfindigt og finurligt at begynde at lave de her sondringer, lad os give et ensartet tilbud til alle. Det er også det, som jeg tror mange i befolkningen vil opleve som mest retfærdigt.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Fru Charlotte Fischer nævner jo meget fint, hvordan virkeligheden er mangfoldig. Det er den, og det tror jeg vi kan være enige om at vi hverken kan eller skal lovgive om. Og hvad der i den enkelte familie fungerer bedst finder den enkelte familie ud af.

Så her vi står tilbage med de spørgsmål, vi kan lovgive om. Og der plejer vi fra konservativ side at sige: Jamen vi synes som udgangspunkt, at med hensyn til der, hvor vi lovgivningsmæssigt kan gøre noget, er det måske ikke så tosset, at børn som udgangspunkt har både en mor og en far. Så kan der ske en masse ting, der gør, at det ikke er sådan i virkeligheden, men som udgangspunkt er det ikke så tosset.

Jeg ved, at fru Charlotte Fischers parti går meget op i, at man vil reservere en del af barselorloven til fædrene, fordi man mener, at det er helt urimeligt over for børnene, at fædrene ikke går hjemme i 3 måneder sammen med børnene. Så vil jeg bare gerne spørge fru Charlotte Fischer: Når det er så vigtigt at blande sig i, hvordan forældrene tilrettelægger deres orlov, så man gennem lovgivning vil tvinge manden hjem, hvorfor er det så slet ikke vigtigt for fru Charlotte Fischer, at man forsøger at sørge for, at der overhovedet er en far, som kan få den fædreorlov?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Udgangspunktet for Det Radikale Venstre er, at vi ikke har nogen mening om, at nogle familier er bedre for børn end andre. Vi har ikke noget grundlag for at mene det, og derfor vil vi ikke sige: Det er bedre at have en far og en mor end en mor og en mor. Det er sådan det helt grundlæggende udgangspunkt.

Når vi så kæmper for, at fædrene skal tage noget mere orlov, er det jo faktisk i meget høj grad ud fra et ligestillingsperspektiv. Nu vil jeg ikke lande der, hvor jeg siger, at det er skidt for barnet at have en far, for det tror jeg er udmærket; mit eget barn har faktisk en far, og det er udmærket. Det er ud fra et ligestillingsperspektiv, at vi vil sikre, at kvinder og mænd nogenlunde påtager sig et ensartet ansvar. Det tror jeg da også er fint for barnet, og det er også fint i et større ligestillingsperspektiv. Men man kan altså ikke konkludere, som De Konservative gør, ved at sige, at fordi man synes, at det er meget godt